

- (2) încălcarea articolului 256 alineatul (2) TFUE și a principiului securității juridice, întrucât la punctele 81-90 din hotărârea atacată Tribunalul a statuat cu privire la *eficacitatea monitorizării proiectelor cu risc ridicat* într-un mod contrar Curții de Justiție în cauze anterioare similare, precum și aprecierea eronată a probelor, întrucât la punctele 88-92 din hotărârea atacată Tribunalul nu a stabilit în mod corect situația de fapt;
- (3) interpretarea eronată a articolului 26 din Regulamentul nr. 65/2011 și denaturarea elementelor de probă, întrucât Tribunalul, atunci când a statuat la punctele 178-188 din hotărârea atacată cu privire la *criteriile de calitate pentru controalele la fața locului*, a prezentat motive contradictorii, extinzând așadar în mod nejustificat domeniul de aplicare al articolului 26 din Regulamentul nr. 65/2011, iar la punctele 181 și 191 din hotărârea atacată a apreciat în mod eronat probele;
- (4) încălcarea articolelor 263 și 256 TFUE și aprecierea eronată a probelor, întrucât la punctele 195-212 din hotărârea atacată Tribunalul nu a verificat dacă informațiile Comisiei referitoare la *insuficiența controalelor privind cheltuielile proiectului* erau exacte, fiabile și coerente, iar aceasta este un defect în ceea ce privește controlul legalității deciziei Comisiei.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO 2011 L 25, p. 8).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom la 6 aprilie 2020 –
Zipvit Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Cauza C-156/20)

(2020/C 215/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurentă: Zipvit Ltd

Intimată: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care (i) o autoritate fiscală, furnizorul și comerciantul, care este o persoană impozabilă, interpretează în mod eronat legislația europeană în materie de TVA și consideră o prestație, care este impozabilă la cota standard, ca fiind scutită de TVA, (ii) contractul încheiat între furnizor și comerciant a prevăzut că prețul prestației este fără TVA și că, dacă se datorează TVA, comerciantul trebuie să suporte costul acestuia, (iii) furnizorul nu a solicitat niciodată și nu mai poate solicita comerciantului plata TVA-ului suplimentar datorat, iar (iv) autoritatea fiscală nu poate sau nu mai poate (ca urmare a prescripției) să solicite furnizorului TVA-ul care ar fi trebuit achitat, are directiva (¹) drept efect ca prețul achitat efectiv să reprezinte combinația dintre quantumul net exigibil și TVA-ul aferent, astfel încât comerciantul poate solicita deducerea taxei aferente intrărilor în temeiul articolului 168 litera (a) din directivă ca TVA care a fost, de fapt, „achitat” pentru prestația respectivă?

- 2) În subsidiar, în aceste condiții, comerciantul poate solicita deducerea taxei aferente intrărilor în temeiul articolului 168 litera (a) din directivă ca TVA „datorat” pentru prestația respectivă?
- 3) În cazul în care o autoritate fiscală, furnizorul și comerciantul, care este o persoană impozabilă, interpretează în mod eronat legislația europeană în materie de TVA și consideră o prestație, care este impozabilă la cota standard, ca fiind scutită de TVA, astfel încât comerciantul nu este în măsură să prezinte autorității fiscale o factură cu TVA conformă cu dispozițiile articolului 226 alineatele (9) și (10) din directivă pentru serviciile care i-au fost prestate, comerciantul are dreptul de a solicita deducerea taxei aferente intrărilor în temeiul articolului 168 litera (a) din directivă?
- 4) Pentru a răspunde la întrebările 1)-3):
 - a) este relevant să se verifice dacă furnizorul ar dispune de un mijloc de apărare, bazat pe încrederea legitimă sau pe alt temei, care decurge din dreptul național sau din dreptul Uniunii, împotriva oricărei încercări a autorității fiscale de a emite o decizie de impunere care să îl oblige să declare o sumă cu titlu de TVA pentru prestația respectivă?
 - b) este relevant faptul că comerciantul a aflat odată cu autoritatea fiscală și cu furnizorul că prestația nu era, de fapt, scutită de TVA sau dispunea de aceleași mijloace pentru a afla acest lucru și s-ar fi putut oferi să achite TVA-ul datorat pentru prestația respectivă (în quantumul calculat în raport cu prețul comercial al prestației), astfel încât acesta să poată fi transferat autorității fiscale, însă a omis să o facă?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).